

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1071/2018
26.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Шкријеља и др, због кривичног дела у саизвршилаштву неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 864/18 од 12.09.2018. године, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 870/17 од 27.04.2018. године и Кж2 бр. 816/18 од 14.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 864/18 од 12.09.2018. године, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 870/17 од 27.04.2018. године и Кж2 бр. 816/18 од 14.06.2018. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 870/17 од 27.04.2018. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца по службеној дужности окривљеног Шкријељ Александра, адвоката Драгомира Мрдаља за накнаду трошкова кривичног поступка од 20.11.2017. године, а на име награде за састав трошковника од 11.09.2017. године (грешком је у решењу наведен датум 09.11.2017. године).

Другостепено веће Апелационог суда у Београду је својим решењем Кж2 бр. 816/18 од 14.06.2018. године, одбило као неосновану жалбу браниоца по службеној дужности окривљеног Александра Шкријеља, адвоката Драгомира Мрдаља изјављену против решења тога суда Кж1 бр. 870/17 од 27.04.2018. године.

Против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 870/17 од 27.04.2018. године и Кж2 бр. 816/18 од 14.06.2018. године, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Ктз бр. 864/18 од 12.09.2018. године, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката Републике Србије - Тарифни број 4. став 2. („Службени гласник РС“, број 121/12 од 24.12.2012. године), с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине правноснажна решења Апелационог суда у Београду и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 864/18 од 12.09.2018. године, је неоснован.

По налажењу Врховног касационог суда правилно је поступио нижестепени суд када је правноснажним решењем одбио захтев браниоца по службеној дужности окривљеног Шкријељ Александра, адвоката Драгомира Мрдаља за накнаду трошкова на име награде за састав трошковника од 11.09.2017. године (у правноснажним решењима и захтеву за заштиту законитости погрешно означен датум 09.11.2017. године) а по захтеву од 20.11.2017. године.

Одлука суда о одбијању захтева је правилна и на закону заснована али не из разлога наведених у образложењима правноснажних решења.

Наиме, према списима предмета Кж1 870/17 Апелациони суд у Београду пресудом од 07.09.2017. године одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Александра Шкријеља, адвоката Драгомира Мрдаља и у односу на овог окривљеног потврдио пресуду Вишег суда у Београду К бр. 619/16 од 24.05.2017. године којом је овај окривљени оглашен кривим због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године те обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће се одлучити посебним решењем. Након правноснажности пресуде адвокат по службеној дужности Драгомир Мрдаљ поднео је Апелационом суду у Београду 11.09.2017. године захтев за накнаду награде и трошкова које је као бранилац по службеној дужности окривљеног Шкријељ Александра имао у другостепеном поступку а који захтев је назвао „рачун за извршене адвокатске услуге“ у коме је тражио награду за увид у предмет у износу од 24.000,00 динара и присуствовање претресу пред другостепеним судом у износу од 46.500,00 динара тј. укупно 70.500,00 динара, од ког износа је захтевао исплату у висини од 50% тј. 35.250,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 870/17 од 09.11.2017. године које је постало правноснажно 20.11.2017. године усвојен је овај захтев браниоца те му је на име „разгледања списка и одбране на јавној седници“ досуђен износ од 35.250,00 динара, дакле браниоцу је досуђена накнада укупно траженог износа.

Након тога исти бранилац 20.11.2017. године подноси нови захтев за накнаду награде и трошкова које је као бранилац окривљеног по службеној дужности имао у другостепеном поступку, тражећи тим захтевом награду за састав трошковника од 11.09.2017. године (погрешно наведен датум 09.11.2017. године) који захтев је оспореним решењима Апелационог суда у Београду одбијен.

Дакле, у конкретном случају бранилац је посебним поднеском од 20.11.2017. године захтевао накнаду награде за састав трошковника од 11.09.2017. године, коју накнаду није тражио у том поднеску – трошковнику.

Није спорно да поднесак - трошковник којим се тражи накнада награде и нужних издатака браниоца из члана 261. став 1. тачка 7) ЗКП представља поднесак из Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката РС за чије састављање по ставу 2. Тарифног броја 4. браниоцу припада 50% награде из Тарифног броја 1, што је Врховни касациони суд истакао у више својих одлука, но то не значи да бранилац има право на награду за састављање више поднесака - трошковника а за трошкове чија висина му је била позната у време подношења захтева за накнаду трошкова, као што је то у конкретном случају. У супротном, сваки појединачни трошак могао би се захтевати посебним поднеском уз захтевање накнаде трошкова за састав тог поднеска, што је супротно циљу и сврси одредаба ЗКП о трошковима кривичног поступка.

Наиме, у поднетом трошковнику од 11.09.2017. године бранилац није тражио награду за састав тог трошковника већ је то тражио новим трошковником, након већ донетог решења о траженим трошковима. Пропуст браниоца да поднеском од 11.09.2017. године тражи и трошкове награде за састав тог поднеска не може се исправљати подношењем новог поднеска - трошковника, чиме се узрокују даљи трошкови састављања тог поднеска, евентуалне жалбе против одлуке суда у вези тог поднеска и слично. У конкретном случају се управо то догодило подношењем новог трошковника од 29.06.2018. године.

Одредбом члана 267. ЗКП прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама члана 261. до 266. тог законика.

Према одредби члана 262. став 2. ЗКП посебно решење о висини трошкова доноси председник већа или судија појединац уколико недостају подаци о висини трошкова а када се ти подаци прибаве. Подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Како је у време подношења захтева за накнаду трошкова пред другостепеним судом од 11.09.2017. године браниоцу по службеној дужности, адвокату Драгомиру Мрдаљу била позната висина награде за састав поднеска - трошковника а по Адвокатској тарифи и како захтев за накнаду тог трошка није истакао у том поднеску, то нису испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП да се о новоподнесеном захтеву одлучује новим посебним решењем, због чега је правилно правноснажним решењима захтев браниоца од 20.11.2017. године одбијен.

То, што разлози за овакву одлуку дати у образложењима правноснажних решења нису правилни није од утицаја на одлуку Врховног касационог суда о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца јер се захтевом и не истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић